

ρωσιν καὶ ὑποβληθήσεται τῇ Βουλῇ ἐντὸς τῆς παρούσης Συνόδου· ἔὰν δὲ κατὰ ταύτην δὲν ἐπιψηφισθῇ θεωρεῖται ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ δωδεκάτῃ Ιουλίου 1906.

Ο 'Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ο 'Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

N. Π. Καλογερόπουλος

A. N. Σιμόπουλος

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐταιριῶν

V. Limauge

K. A. Nikolaïdης

I. Δελμουλὺ

Ο διερμηνεὺς

E. Ρωμάνος

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀριθ. 833

Ἐν Παρισίοις σήμερον τὴν 24, εἰκοστήν τετάρτην Ιουλίου, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν τρίτην μ. μ. τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἔκτου ἔτους, ἐνώπιον ἐμοῦ Ἀγγέλου Ταμβακοπούλου, νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἀπόντος ἐπ' ἀδείᾳ κ. Νικολάου Γ. Θεοτόκη Β' Γραμματέως τῆς Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἐκτελοῦντος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνατεθειμένα εἰς τὴν Βασιλικὴν Πρεσβείαν προξενικὰ καθήκοντα, ἐδρεύοντος ἐν Παρισίοις καὶ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Βασιλικῆς Πρεσβείας κειμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ Ponthieu, οἰκίᾳ τοῦ κ. Dufayel, παρουσίᾳ δὲ καὶ τῶν κάτωθι μνημονευομένων καὶ προσυπογεγραμμένων δύο μαρτύρων, πολιτῶν Ἑλλήνων Δ. Μ. Παπαφριγοπούλου, τραπεζομεσίτου, κατοικοδημότου Ἀθηναίων, καὶ Σ. Βάθη, μηχανικοῦ, κατοικοδημότου Ἀθηναίων, παρεπιδημούντων ἐνταῦθα, γνωστῶν μοι, ἐνηλίκων, ἀσχέτων πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς ἄλληλους πάσης συγγενείας, καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς οὐδεμίαν τοῦ νόμου ἔξαίρεσιν, ἐνεφανίσθησαν αὐτοπροσώπως οἱ πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς ἀνωτέρω μάρτυρας γνωστοὶ καὶ ἀσχετοί πάσης συγγενείας:

Α) σί κύριοι Κ. Νικολαΐδης μηχανικός, κάτοικος 'Αθηνῶν, καὶ Ρενὲ Λαγκοὺ μηχανικός, κάτοικος Παρισίων, μὴ εἰδὼς τὴν Ἑλληνικήν, ἐνεργοῦντες ἀμφότεροι ὡς πληρεξούσιοι τῆς Ἀνωνύμου Ἐταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων 'Αθηνῶν καὶ Περιχώρων, δυνάμει πρωτοκόλλου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς εἰρημένης Ἐταιρίας γενομένου τῇ δεκάτῃ πεμπτη Φεβρουαρίου 1906 ἐν Βρυξέλλαις ἐνώπιον τοῦ κ. Αἰμιλίου Λαμάλ, συμβολαιογράφου ἐν Σχοερβάκ τοῦ Βελγίου, καὶ πληρεξούσιον ἐγγράφου γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου 'Αθηνῶν Ἡλία Γλυκοφρύδη ὑπ' ἀριθμὸν 131255 τῆς 8 Ιουλίου 1906 κατὰ τὸ φέδε συνημμένον κεκυρωμένον ἀντίγραφον, καθ' ὃ δ ὁ κ. Ἰωσήφ Δελμουλύ, μηχανικός, κάτοικος 'Αθηνῶν, ὑποκατέστησεν εἰς ἅπαντα τὰ δικαιώματα τὰ ὑπὸ τῆς παμψηφίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς εἰρημένης Ἀνωνύμου Ἐταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων 'Αθηνῶν καὶ Περιχώρων ἀπονεμηθέντα αὐτῷ διὰ τοῦ προμηθέντος ἀπὸ τῆς 15 Φεβρουαρίου 1906 πρωτοκόλλου, τὸν κ. Ρενὲ Λαγκού, μηχανικόν, κάτοικον Παρισίων, καὶ Β') δ κ. Βίκτωρ Λιμόζ, ακτηματίας, κάτοικος Βρυξέλλων, καὶ ἐντεταλμένος διαχειριστὴς τῆς ἐν Βρυξέλλαις ἴδρυμένης ἀνωνύμου Γεν. Ἐταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων 'Αθηνῶν καὶ Περιαιῶς, ἐνεργῶν ὡς πληρεξούσιος τῆς Ἐταιρίας ταύτης, δυνάμει πληρεξούσιοτητος δοθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ Ἐταιρίας διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1906 πληρεξούσιον ἐγγράφου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Αἰμιλίου Λαμάλ, συμβολαιογράφου, ὡς εἰρηται ἐν Σχοερβάκ τοῦ Βελγίου, καὶ μετ' αὐτῶν διορισταντίνος Ξένος, δημοσιογράφος, προσωρινῶς διαμένων ἐνταῦθα, ὡς διερμηνεὺς τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικήν, διστις ὥρκίσθη προηγουμένως ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων, παρόντων, ἐπὶ τοῦ Ιεροῦ Εὐαγγελίου, διερμηνεύσει πιστῶς τοῖς μὲν Ρενὲ Λαγκοὺ καὶ Βίκτωρι Λιμόζ, ἀπαν τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, τοῖς δὲ λοιποῖς παροῦσι τὰς ἀπαντήσεις τῶν αὐτῶν Ρενὲ Λαγκοὺ καὶ Βίκτωρος Λιμόζ καὶ ὑπὸ τὰς ἴδιοτητάς των ταύτας, ἐδήλωσαν ἀπαντες διτι λαβόντες πλήρη γνῶσιν τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἐπιψηφισθέντος εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 5 Ιουλίου 1906

καὶ δι' οὗ ἐγκρίνονται περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ἔλξιν τῶν Τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς αἱ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1906, 28 Ἰουνίου 1906 καὶ 1 Ἰουλίου 1906 τρεῖς συμβάσεις ὑπὸ δρους, ἥ μὲν πρώτη κυρία, αἱ δὲ ἐπόμεναι συμπληρωματικαί, μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευομένων Ἐταιριῶν, ὅπερ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἔξῆς:

Ἀρθρον 1.

«Ἐγκρίνεται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἥ μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργούντων ἐν δόνοματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἐνός, καὶ τῶν Κ. Νικολαΐδου καὶ Ἰωσήφ Δελμουλὸν μηχανικῶν, ἐνεργούντων ὡς ἀντιπροσώπων τῆς Ἀνωνύμου Ἐταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων, καὶ τοῦ Βίκτωρος Λιμὸς ἐντέταλμένου διαχειριστοῦ τῆς Ἀνωνύμου Γενικῆς Ἐταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐνεργούντος ὡς ἀντιπροσώπου αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου, συνομολογηθείσα τῇ 12 Ἰουνίου 1906 ἐξ ἄρρενος 44 σύμβασις περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἰς τοὺς Τραχιοδρόμους Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ὡς ἑτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1906 καὶ 1 Ἰουλίου 1906 συμπληρωματικῶν συμβάσεων, ὑπὸ τὸν δρον ὅτι πᾶσα σύμβασις τῆς Ἀναδόχου Ἐταιρίας σχετικὴ πρὸς τὴν παροχὴν τῆς ἡλεκτρικῆς κινητηρίου δυνάμεως ὑπὸ τρίτου οὐδεμίαν ἔχει ἴσχυν ἐὰν μὴ προηγουμένως ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ὅτι ἡ Ἀνάδοχος Ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραχωρήσεως, ὅπότε ἡ Κυβέρνησις αἴτησε τοῦτο, πᾶν νέον σύστημα βελτιοῦν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐλέξεως ὅπερ εἰς τὸ μέλλον ἥθελε γίνει δεκτὸν ὑπὸ τῆς πρακτικῆς, καὶ τὸ ὅποιον ἥθελε μετ' ἐπιτυχίας ἐφαρμοσθῇ εἰς πόλεις ἔχούσας ὡς ἔγγιστα τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος πρὸς τοιαύτην, δρισθησομένη διὰ κοινῆς συμφωνίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀναδόχου Ἐταιρίας, ἥ ἐν διαφορίᾳ διὰ διαιτησίας συμφώνως τῷ ἄρρενῳ 9 τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ τέλος ὅτι διὰ πᾶσαν παράβασιν ἐνὸς τῶν ἄνω δρων ἐφαρμόζεται ἡ ποινὴ τῆς ἐκπτώσεως κατὰ τῆς Ἀναδόχου Ἐταιρίας».

"Αρθρον 2.

«Τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15 τῆς συμβάσεως καταβαλλόμενα ποσοστά εἰς τὸ Δημόσιον λόγῳ συμμετοχῆς του εἰς τὰ κέρδη τῆς Ἀναδόχου Ἐταιρίας, διατίθενται ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ ἐκτελέσεως ἔργων καλλωπισμοῦ καὶ ἔξωραϊσμοῦ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, εἴτε διὰ ρυμοτομίας, εἴτε πρὸς κατασκευὴν αὐτοτελῶν ἔργων κοινῆς ὀφελείας. Τὰ ποσοστά ταῦτα μετὰ τὴν καταβολὴν των εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τῆς Ἀναδόχου Ἐταιρίας θὰ κατατίθενται κατ' ἕτος εἰς τινα τῶν ἐν Ἑλλάδι προνομιούχων Τραπεζῶν ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἐντόκῳ».

"Αρθρον 3.

«Τὰ ποσοστὰ τὰ ἐκ τῆς ὡς ἄνω συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Ἀναδόχου Ἐταιρίας θὰ διανέμωνται μεταξὺ τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἀναλόγως τῶν εἰσπράξεων τοῦ δικτύου Πειραιῶς διὰ τὸν Δῆμον Πειραιῶς καὶ τοῦ δικτύου Ἀθηνῶν καὶ Φαλήρων διὰ τὸν δῆμον Ἀθηναίων, καὶ θὰ διατίθενται συμφώνως πρὸς τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δριζόμενον σκοπὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους».

"Αρθρον 4.

«Τὰ δικαιώματα τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 30, 33 καὶ 43 τῆς κυρουμένης συμβάσεως συνωμολογημένα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως, ἔξαγορᾶς ἢ λήξεως τῆς παραχωρήσεως, καθίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπίκοινα μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, ὑπὸ τοὺς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἄρθροις καθοριζομένους δρους καὶ ἀναλόγως τοῦ χιλιομετρικοῦ κατ' ἀξονα μήκους τῶν τροχιοδρομικῶν γραμμῶν, ἐπὶ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ὅδων, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκπτώσεως, τῆς ἔξαγορᾶς ἢ τῆς λήξεως τῆς παραχωρήσεως».

"Αρθρον 5.

«Ἀπαντα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τῆς ἀπὸ 12 Ιουνίου 1906 κυρουμένης συμβάσεως, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ἀπὸ 28 Ιουνίου 1906 καὶ 1 Ιουλίου 1906

συμπληρωματικῶν συμβάσεων, ἀναφερόμενα γήπεδα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κτιρίων, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων κατὰ τὴν εἶσοδον τοῦ προαστείου τούτου οἰκίας Βασιλοπούλου, ἀπαλλοτριωθήσονται λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης συμφώνως τῷ νόμῳ ΔΧΜΒ' τῆς 4 Ιανουαρίου 1888, ὃς οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου ΑΩΗΖ' τῆς 23 Φεβρουαρίου 1901. Αἱ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ἐν λόγῳ ἀπαλλοτριώσεις καταβληθήσονται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 715,000 δρ. ἃς θέλει καταθέσει ἡ Ἀνάδοχος Ἐταιρία κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τῆς ἀπὸ 12 Ιουνίου 1906 κυρουμένης συμβάσεως, πάσης περαιτέρῳ δαπάνῃς, διὰ ταῦτα καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἔξαιρέσει τῶν διὰ τὴν γραμμὴν Συντάγματος· Παγκράτι ἀπαλλοτριώσεων, δι' ἃς ἡ ἀπαιτουμένη ἀποζημίωσις καταβληθήσεται ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, κατὰ τοὺς δρους τῆς ἀπὸ 28 Ιουνίου 1906 συμπληρωματικῆς συμβάσεως».

* Αρθρον 6.

«Αἱ δημόσιαι καὶ δημοτικαὶ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι, εἴτε κατειλημμέναι ἢδη ὑπὸ σιδηρῶν τροχῶν καὶ ὑπηρετοῦσαι εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ΩΗΖ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1880 κεκυρωμένης συμβάσεως, εἴτε ἐν τῷ μέλλοντι καταληφθησόμεναι, δυνάμει τῆς νῦν γενομένης πρὸς τὴν νέαν Ἀνάδοχον Ἐταιρίαν παραχωρήσεως, δυνάμει τῆς ὥде κυρουμένης συμβάσεως τῆς 12 Ιουνίου 1906 ὃς ἐτροποποιήθη τῇ 28 Ιουνίου 1906 καὶ τῇ 1 Ιουλίου 1906, διατηροῦσι κατ' ἔξακολούθησιν ὃν ἀνέκαθεν εἶχον δημόσιον ἢ δημοτικὸν χαρακτῆρα. Ωσαύτως δὲ δημόσιαι ἢ δημοτικαὶ ὁδοί, κατὰ τὰς ἐν τοῖς κειμένοις νόμοις διακρίσεις παραμένουσιν αἱ μνημονεύομεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς ἐπὶ τὸ μέλλον καταργουμένης συμβάσεως τῆς 21 Σεπτεμβρίου /3 Οκτωβρίου 1880, κατασκευασθεῖσαι δὲ ὑπὸ τῆς πρώτης Ἀναδόχου Ἐταιρίας καὶ τῶν διαδόχων αὐτῆς δι' ἵδιων ἔξοδων ἐπὶ ἐδάφους καταληφθέντος ὅπ' αὐτῶν ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοὺς περὶ ὁδοποιίας ἐν Ἰσχύi νόμους. Τὸ δημόσιον διατηρεῖ ἄπερ εἶχε δικαιώματα κυριότητος καὶ νομῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν διπλήποτε κατὰ τοὺς δρους τῆς ἀκυρουμένης προγενεστέρας συμβάσεως ἀνηκόντων αὐτῷ, νῦν δὲ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου κυρουμένης συμβάσεως παραχωρουμένων τῇ Ἀναδόχῳ

‘Εταιρία πρὸς κάρπωσιν ἐπὶ τεσσαράκοντα δύο ἔτη ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ συμβάσει δριζομένων σκοπῶν. Κτᾶται δὲ ὅμοια δικαιώματος ἐφ’ ἀπάντων τῶν πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς καθ’ οἰονδήποτε τρόπον εἰς τὴν Ἀνάδοχον ‘Εταιρίαν περιερχομένων ἀκινήτων, ἄτινα ὡς ἔξαρτήματα τῶν κατὰ τὰς συμβάσεις γραμμῶν εἰσὶν ἀναγκαῖα εἰς τὴν κάρπωσιν τῆς παραχωρήσεως, ἔχοντα προορισμὸν τὴν ἔξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου σκοποῦ τοῦ τροχιοδρομικοῦ συμπλέγματος».

”Ἀρθρον 7.

«Ἐκ τῆς ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου κυρουμένης συμβάσεως δριζομένης ἀκυρώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ΩΠΣ’ 1880 κεκυρωμένης συμβάσεως οὐδόλως παραβλάπτονται τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς λύσεως αὐτῆς κεκτημένα δικαιώματα εἴτε ὑπὸ τοῦ Κράτους εἴτε ὑπὸ τρίτων κατὰ τῆς ‘Εταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων καὶ τοῦ τῆς Ἀναδόχου ‘Εταιρίας καὶ τάναπαλιν, ἀφιεμένων ἀκεραιῶν πασῶν τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν ἀμοιβαίων ἀξιώσεων ἢ ὑποχρεώσεων».

”Ἀρθρον 8.

«Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 6 τοῦ νόμου ΑΡΚΒ’ τῆς 12 Ἀπριλίου 1883 καὶ τῶν ἀρθρῶν 11 - 17 τοῦ νόμου ΑΡΟΒ τῆς 5 Ἀπριλίου 1884 περὶ ἀσφαλείας καὶ ἀστυνομίας τῶν σιδηροδρόμων ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν τροχιοδρόμων περὶ ὃν αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρούμεναι συμβάσεις, οἵ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ‘Υπόνοργείου τῶν ‘Εσωτερικῶν νομομηχανικοί, μηχανικοί, ὑπομηχανικοί ἢ ἐργοδηγοὶ τοῦ Κράτους ἐνασκοῦσιν αὐτοδικαίως ἀπαντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ἀνατεθειμένα εἰς τοὺς εἰδικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ σιδηροδρόμου κατὰ τὰ μνησθέντα ἀρθρα τοῦ ΑΡΟΒ’ νόμου».

”Ἀρθρον 9.

«Απασαι αἱ ἀμφισβητήσεις καὶ αἱ διαφοραὶ αἵτινες ἥθελον ἐγερθῆ εἴτε μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀναδόχου ‘Εταιρίας εἴτε μεταξὺ ταύτης καὶ τρίτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐρμηνείαν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐν ᾧ ἔτι περι-

πτώσει τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς δὲν ἔχει χρηματικὴν ἀξίαν, ὑπάγονται εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἀπ' εὐθείας καὶ δικάζονται ὡς ἐπείγουσαι ὑποθέσεις τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσφυγῆς καὶ ἄνευ πρᾶξεως προτιμήσεως ἐκ μέρους τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν. Ἐν τούτοις ἡ Κυβερνησίς καὶ ἡ Ἀνάδοχος Ἐταιρία δύνανται πάντοτε νὰ λύσωσι διαιτητικῶς πᾶσαν διαφορὰν ἀναφυησομένην κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραχωρήσεως μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἐταιρίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἐκάτερον τῶν μελῶν θέλει διορίζει ἔνα διαιτητήν, ἐὰν δὲ οἱ δύο διαιτηταὶ δὲν συμφωνήσωσι, καλεῖται ὡς ἐπιδιαιτητὴς εἴτε δὲ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἴτε δὲ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Εάν οἱ διάδικοι διαφωνήσωσι περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου».

”Αρθρον 10.

«Ἡ ἴσχυς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Δηλοῦσιν δι τοῦ ἀποδέχονται ἀνεπιφυλάκτως ἀπαντας τοὺς δρους ὅφ' οὓς ἐνεργίθησαν αἱ προμηθεῖσαι συμβάσεις καὶ πᾶσαν ἐν γένει τροποποίησιν ἐπενεχθεῖσαν εἰς αὐτὰς διὰ τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου, καὶ τὴν δήλωσιν ταύτην ποιοῦνται ἐξ ὀνόματος τῶν ὅπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευομένων Ἐταιριῶν.

”Οδεν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς συνομολογήσεως τῶν ἀνωτέρω συνετάχθη τὸ παρὸν ἔγγραφον, δπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων, ἀφοῦ προηγουμένως διερμηνεύθη γαλλιστὶ παρὰ τοῦ προμηθεύτος Κωνστ. Ξένου τοῖς μὲν κυρίοις Ρενὲ Λαγκοὺ καὶ Βίκτορι Λιμόδι ἀπαν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ κατὰ τὴν περὶ πιστῆς διερμηνεύσεως βεβαίωσιν τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Ξένου, τοῖς δὲ λοιποῖς ἡ ἐλληνιστὶ πλήρης παραδοχὴ τῶν κυρίων Ρενὲ Λαγκοὺ καὶ Βίκτορος Λιμόδι ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ συνομολογουμένων, ὑπεγράφη παρὰ πάντων καὶ ἐμοῦ, τῶν κυρίων Ρενὲ Λαγκοὺ καὶ Βίκτορος Λιμόδι

Λιμόδης ονομάζεται τον γαλλιστή, ως ἀγνοούντων τὴν Ἑλληνικὴν γραφήν.

Οι δηλώσαντες	Οι μάρτυρες
('Υπογ.) <i>K. Nikolaïdης</i>	('Υπογ.) <i>A. Papadηγόπουλος</i>
» <i>René Lagout</i>	» <i>S. Báthης</i>
» <i>Victor Limauge</i>	
'Ο διερμηνεὺς	
('Υπογ.) <i>Κωνστ. Σένος</i>	"Ο, τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον 'Ο Β' Γραμματεὺς καὶ ἄντ' αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς
(Τ. Σ.) ('Υπογ.) <i>A. Ταμβακόπουλος.</i>	

10

ΝΟΜΟΣ ΓΡΠΓ' (νπ' ἀριθ. 3183)

Περὶ διώρυγος τῆς Κορίνθου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι διμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τῆς θαλασσίας διώρυγος τῆς Κορίνθου μεθ' ἀπάντων τῶν παρακολουθημάτων ὡς καὶ τοῦ παντὸς εἰδούς ὑλικοῦ ἐκμεταλλεύσεως (matériel d' exploitation) καὶ τῶν κατὰ τὴν § 6 τοῦ ἀρθρού 6 τοῦ νόμου ΤΜΣ' τῆς 17 Νοεμβρίου 1869 ἀκινήτων αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § β' τοῦ ἀρθρού 2 τοῦ νόμου ΑΩΗ' τῆς 27 Μαρτίου 1890, ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται δπως ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου ἐκδόσεως τῆς περιλήψεως τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως συστήσῃ ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν ἔταιρείαν ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις, πρὸς ἣν μεταβιβασθήσονται ἄπαντα τὰ ἐκ τῆς κατακυρώσεως δικαιώματά του.